

178-oji Visuotinė metinė konferencija,
šeštadienio rytinė sesija, 2008 m. balandžio 5 d.

Išgelbėjimas ir išaukštinimas

Vyresnysis Raselas M. Nelsonas
Iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo

Amžinajame Dievo plane išgelbėjimas yra asmeninis reikalas, išaukštinimas yra šeimos reikalas.

Maloniai sveikiname vyresnįjį D. Todą Kristofersoną Dvylikos Apaštalų Kvorume. Visa širdimi palaikome šitą nuostabią Pirmąją prezidentūrą ir visus, kurie buvo pašaukti.

Broliai ir seserys, kai mus pasiekė žinia, jog mirė prezidentas Gordonas B. Hinklis, kiekvienas iš mūsų pajuto stiprų netekties jausmą. Visgi žinant, kad jo likimas Viešpaties rankose, pajutome, kaip mūsų liūdną nuotaiką pakeitė dėkingumas. Esame labai dėkingi už tai, ką išmokome iš šito didžio Dievo pranašo.

Šiandien šiame iškilmingame susirinkime palaikėme valią Viešpaties, kuris sakė, kad „nė vienam nebus duota eiti skelbti mano evangelijos ar statyti mano bažnyčios, jeigu jo neišventino turintis įgaliojimą ir bažnyčia nežino, kad jis turi įgaliojimą ir yra deramai išventintas bažnyčios vadovu“¹. Šitas bendro sutikimo² įstatymas buvo pritaikytas, ir Bažnyčia eis pirmyn jai nubrėžtu kursu.

Nariai visame pasaulyje palaiko prezidentą Tomą S. Monsoną ir jo gabius patarėjus. Mes „[nebesame] ateiviai nei svetimi, bet šventųjų bendrapiliečiai ir Dievo namiškiai,

pastatyti ant apaštalų ir pranašų pamato, turintys kertiniu akmeniu patį Jėzų Kristų“³.

Viešpats apreiškė, kodėl „jis paskyrė vienus apaštalais, kitus pranašais“. „Idant aprūpintų šventuosius tarnystės darbui, Kristaus kūno ugdymui,

Kol visi pasieksime tikėjimo vienybę ir Dievo Sūnaus pažinimą.“⁴

Taip apaštalų – Pirmosios prezidentūros ir Dvylikos – tarnystė reiškia įgyvendinti tą tikėjimo vienybę ir skelbti Mokytojo pažinimą. Mūsų tarnystė reiškia laiminti gyvenimą visų norinčių mokytis ir sekti Viešpaties „pranašesniu keliu“⁵. O mes turime padėti žmonėms pasiruošti savo galimam išgelbėjimui ir išaukštinimui.

Trečiajame tikėjimo teiginyje skelbiame, kad „per Kristaus apmokėjimą visa žmonija gali būti išgelbėta per paklusnumą evangelijos įstatymams ir apeigoms“.

Būti išgelbėtam, arba gauti išgelbėjimą, reiškia būti išgelbėtam nuo fizinės ir dvasinės mirties. Dėl Jėzaus Kristaus prisikėlimo visi žmonės bus prikelti ir išgelbėti nuo fizinės mirties. Taip pat žmonės gali būti išgelbėti nuo asmeninės dvasinės mirties per Jėzaus Kristaus apmokėjimą – jeigu tikės Juo ir gyvens paklusdami Jo evangelijos įstatymams ir apeigoms bei tarnaus Jam.

Būti išaukštintam, arba gauti išaukštinimą, reiškia pasiekti aukščiausią laimės arba šlovės būseną celestialiniame pasaulyje. Šitie palaiminimai gali mus aplankyti po to, kai paliksime šią trapią mirtingą egzistenciją. Dabar yra laikas pasiruošti savo galimam išgelbėjimui ir išaukštinimui.⁶

Ruošdamasis žmogus visų pirma turi išgirsti ir suprasti evangeliją. Dėl to Jėzaus Kristaus evangelija yra nešama „visoms tautoms, gentims, kalboms ir žmonėms“⁷.

Asmeninė atsakomybė

Prieš keletą metų susitikau su vienos Afrikos genties karaliumi. Suvokęs, kad jį moko Viešpaties apaštalas, stipriai susijaudino. Jis pasakė, kad daugybė žmonių pasikrikštytų, jei jis jiems duotų tokį įpareigojimą. Padėkojau jam už jo malonę, tačiau paaiškinau, kad Viešpats taip nedirba.

Tikėjimo Viešpačiu išsiugdymas yra asmeninis reikalas. Atgaila taip pat yra asmeninis reikalas. Žmogus gali pasikrikštyti ir gauti Šventąją Dvasią tik asmeniškai. Kiekvienas iš mūsų gimsta asmeniškai; panašiai kiekvienas iš mūsų „užgimsta iš naujo“⁸ asmeniškai. Išgelbėjimas yra asmeninis reikalas.

Šeimos atsakomybės

Asmeninis tobulėjimas skatinamas šeimoje, kuri yra „Kūrėjo plano jo vaikų amžinajam likimui šerdis“⁹. Namai turi būti Dievo meilės ir tarnystės laboratorija. Čia vyras turi mylėti savo žmoną, žmona turi mylėti savo vyrą, o gimdytojai ir vaikai turi mylėti vienas kitą.

Visame pasaulyje šeima yra vis labiau puolama. Jei šeimos žlugs, dauguma mūsų politinių, ekonominių ir socialinių sistemų taip pat žlugs. O jei šeimos žlugs, tada nebus įgyvendintas jų šlovingas amžinas potencialas.

Mūsų Dangiškasis Tėvas nori, kad vyrai ir žmonos būtų ištikimi vienas kitam ir gerbtų savo vaikus ir elgtųsi su jais kaip su Viešpaties dovana.¹⁰ Tokioje šeimoje mes drauge studijuojame Raštus ir meldžiamės. Taip pat mes sutelkiame savo dėmesį ties šventykla. Ten gauname didžiausius palaiminimus, kokius tik Dievas turi paruošęs savo ištikimiesiems vaikams.

Dievo didžio laimės plano¹¹ dėka šeimos, kaip išaukštintos būtybės, gali būti kartu amžinai. Mūsų Dangiškasis Tėvas skelbė: „Tai yra mano darbas ir mano šlovė – įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą.“¹² Abu Jo tikslai tapo įmanomi dėl Jo Mylimojo Sūnaus Jėzaus Kristaus apmokėjimo. Dėl Jo apmokėjimo prisikėlimas yra realybė ir amžinasis gyvenimas – galimybė visiems, kada nors gyvensiantiems žmonėms.

Prisikėlimas, arba nemirtingumas, pasiekia kiekvieną vyrą ir moterį kaip besąlyginę dovana.

Amžinasis gyvenimas, arba celestialinė šlovė, arba išaukštinimas, – sąlyginė dovana. Tos dovanos sąlygas nustatė Viešpats, kuris pasakė: „Jei laikysiesi mano įsakymų ir ištersi iki galo, turėsi amžinąjį gyvenimą, kuris yra didžiausia iš visų Dievo dovanų.“¹³ Tos sąlygos apima tikėjimą Viešpačiu, atgailą, krikštą, Šventosios Dvasios gavimą ir išlikimą ištikimu šventyklos apeigoms ir sandoroms.

Joks vyras šitoje Bažnyčioje negali pasiekti aukščiausio celestialinės šlovės laipsnio be vertos moters, kuri būtų užantspauduota prie jo.¹⁴ Šitų šventyklos apeigų dėka įmanomas išaukštinimas jiems abiem.

Mus galima atleisti iš Bažnyčios pašaukimų. Tačiau mūsų negalima atleisti iš gimdytojų pareigų. Nuo pirmų žmonijos istorijos dienų Viešpats gimdytojams įsakė savo vaikus mokyti evangelijos.¹⁵ Mozė rašė: „[dėk [Dievo žodžius] savo vaikams. Kartok [juos], kai esi namie ir kai keliauji, kai guliesi ir kai keliesi.“¹⁶

Mūsų laikais Viešpats pridūrė: „[Auginkit] savo vaikus šviesoje ir tiesoje.“¹⁷ Bažnyčia yra tam, kad padėtų gimdytojams, o ne kad perimtų jų atsakomybes mokyti savo vaikus.

Šiais šėlstančio amoralumo ir užkrečiamos pornografijos laikais gimdytojai turi šventą pareigą mokyti savo vaikus Dievo svarbos jų gyvenime.¹⁸ Dievo vaikai turi griežtai vengti tų blogybių, galinčių sužlugdyti dievišką potencialą.

Taip pat turime savo vaikus mokyti gerbti savo gimdytojus. Penktasis įsakymas taip skamba: „Gerbk savo tėvą ir motiną, kad ilgai gyventumei Žemėje, kurią Viešpats, tavo Dievas, tau skiria.“¹⁹

Kaip galime geriausiai mokyti savo vaikus? Viešpats mums davė konkrečius nurodymus: „Jokia galia ar įtaka negali, arba neturi, būti palaikoma kunigyse, kitaip kaip tik įtikinimu, didžiu kantrumu, gerumu, romumu ir neveidmainiška meile, maloningumu ir tyru žinojimu, kurie didžiai išplečia sielą be veidmainystės ir klastos, - tinkamu laiku, kai įkvepia Šventoji Dvasia, griežtai papeikiant, o po to parodant dar didesnę meilę tam, kurį papeikei, kad jis nelaikytų tavęs savo priešu.“²⁰

Kai vaiką reikia sudrausti, jūs turėtumėte savęs paklausti „Ką galiu pasakyti ar padaryti, kas įtikintų jį arba ją pasirinkti geresnį kelią?“ Kai būtina papeikti, darykite tai tyliai, asmeniškai, su meile, bet ne viešai. Jei papeikimo reikia, iš karto parodykite daugiau meilės, kad neliktų įsižeidimo sėklų. Kad galėtumėte įtikinti, jūsų meilė turi būti nuoširdi, o jūsų mokymai – paremti Dieviška doktrina ir teisingais principais.

Nesistenkite kontroliuoti savo vaikų. Verčiau išklauskite juos, padėkite jiems mokytis evangelijos, įkvėpkite juos ir veskite amžinojo gyvenimo link., Rūpindamiesi vaikais, kuriuos jums patikėjo Dievas, jūs esate Jo atstovai. Tegu, mokant ir įtikinėjant, jūsų širdyse išlieka Dieviška įtaka.

Protėviai

Bet koks pokalbis apie šeimos atsakomybę ruošiantis išaukštinimui būtų nepilnas, jei įtrauktume tik motiną, tėvą ir vaikus. O kaip dėl senelių ir kitų protėvių? Viešpats apreiškė, kad mes be jų negalime būti padaryti tobuli, nei jie be mūsų negali būti padaryti tobuli.²¹ Išaukštinimui būtinos užantspauduojančios apeigos. Žmona turi būti užantspauduota prie savo vyro, vaikai turi būti užantspauduoti prie savo tėvų, ir mes visi turime būti sujungti su savo protėviais.²²

O kas dėl tų, kurie šiame gyvenime negali susituokti, arba dėl tų, kurie šiame gyvenime negali būti užantspauduoti prie savo tėvų? Žinome, kad Viešpats kiekvieną iš mūsų teis pagal mūsų širdžių troškimus, o taip pat ir pagal mūsų darbus²³, ir kad išaukštinimo palaiminimai bus suteikti visiems, kurie bus verti.²⁴

Mes, būdami sandoros vaikai, esame ypatingai palaiminti. Mūsų širdyse buvo pasodinti pažadai duoti tėvams Abraomui, Izaokui ir Jokūbui. Viešpats sakė: „Jūs esate teisėti paveldėtojai pagal kūną ir buvote paslėpti nuo pasaulio su Kristumi Dieve...

Todėl esate palaiminti, jei pasiliekate mano gerume, šviesa kitataučiams ir per šitą kunigystę mano liaudies, Izraelio, gelbėtoju.“²⁵

Šitas gyvenimas yra laikas pasiruošti išgelbėjimui ir išaukštinimui.²⁶ Amžinajame Dievo plane išgelbėjimas yra asmeninis reikalas, išaukštinimas yra šeimos reikalas.

Būdami sandoros vaikai susirinkome šio ryto iškilmingame susirinkime. Dėmesys buvo sutelktas ties šventais pranašų ir apaštalų titulais. Tačiau galiausiai atsakomybė pasiruošti išgelbėjimui ir galimam išaukštinimui guli ant pečių kiekvieno asmens, atsakingo už asmeninę valios laisvę, veikiančio savo šeimoje, turinčio kitą šventą titulą, tokį kaip motina, tėvas, dukra, sūnus, senelė arba senelis.

Tose atsakingose pareigose eikime pirmyn su tikėjimu, vedami Jėzaus Kristaus, kurio ir yra ši Bažnyčia, bei Jo pranašo, per kurį Jis kalba. To meldžiu Jėzaus Kristaus vardu, amen.

IŠNAŠOS

1. DS 42:11, kursyvas pridėtas.
2. Žr. DS 26:2; 28:13.
3. Efeziečiams 2:19–20.
4. Efeziečiams 4:11–13.
5. 1 Korintiečiams 12:31; Etero 12:11
6. Žr. Almos 34:32–33.
7. Apreiškimo 14:6.
8. Jono 3:3, 7; Mozijo 27:25; Almos 5:49; 7:14; Mozės 6:59.
9. Šeima. Pareiškimas pasauliui (35602 156).
10. Žr. Psalmynas 127:3.
11. Žr. Almos 42:8.
12. Mozės 1:39.
13. DS 14:7; taip pat žr. 3 Nefio 15:9. Mormono Knygoje labiau paaiškinamas šitos didžios dovanos sąlygiškumas. Joje sakoma, kad „Turite veržtis pirmyn, būdami nepajudinami dėl Kristaus, turėdami tobulą vilties skaistumą ir meilę Dievui bei visiems žmonėms. Todėl, *jei* veršitės pirmyn, sotindamiesi Kristaus žodžiu, ir ištersite iki galo, štai, taip sako Tėvas: Jūs turėsite amžinąjį gyvenimą.“ (2 Nefio 31:20; kursyvas pridėtas.)
14. Žr. DS 131:1–3.
15. Žr. Mozės 6:57–58. Taip pat atkreipkite dėmesį į Karaliaus Benjamino mokymą: „Neleisite, kad jūsų vaikai vaikščiotų alkani ar nuogi ir neleisite, kad jie peržengtų Dievo įstatymus ir peštųsi, ir kivirčytųsi vienas su kitu, ir tarnautų velniui, kuris yra nuodėmės valdovas... Bet mokysite juos vaikščioti tiesos ir rimtumo keliais; mokysite juos mylėti vienas kitą ir tarnauti vienas kitam.“ (Mozijo 4:14–15.)
16. Pakartotino įstatymo 6:7.

17. DS 93:40. Viešpats taip pat sakė: „[Mokykite] savo vaikus melstis ir teisiai vaikščioti priešais Viešpatį.“ (DS 68:28.)
18. Paulius taip mokė Timotiejų: „Laikykis to, ką esi išmokęs ir tvirtai įtikėjęs, žinodamas, iš kokių žmonių esi išmokęs. Tu nuo vaikystės pažįsti šventuosius Raštus, galinčius tave pamokyti išganymui per tikėjimą Kristumi Jėzumi.“ (2 Timotiejui 3:14–15.)
19. Išėjimo 20:12. Prisiminkite šią tėvišką patarlę: „Kuriuo keliu eiti, mokyk dar jaunuolį; jis nenukryps nuo jo net kai pasens.“ (Patarlių 22:6.)
20. DS 121:41–43.
21. Žr. DS 128:15.
22. Žr. DS 128:18.
23. Žr. DS 137:9.
24. Žr. DS 130:20-21; taip pat žr. Rudger Clawson, in *Conference Report*, Oct. 1917, 29; Joseph F. Smith, in *Deseret News*, May 1, 1878, 2; Richard G. Scott, „The Joy of Living the Great Plan of Happiness,“ *Ensign*, Nov. 1996, 75.
25. DS 86:9, 11.
26. Žr. Almos 12:24.